

Written by - முனைவர் சா.சதீஸ் குமார், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் துறை, நேரு கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், 641 105, -

Thursday, 05 March 2020 08:54 - Last Updated Thursday, 05 March 2020 09:00

தலைவிரித தாடும் மனித இனத திற கு மட டுமின றி மற ற அனதை து உயிரினங் களும் உணவே முதல் தவேயாக அமகைகிறது. பசிப் பிணி உலகில் இல்லாமல் இருந்தால் தான் மனிதன் சிந்தித்து அதன் படி செயலாற்ற முடியும் இல்லையேல் மனிதன் மிருகமாக மாறிவிடும் சிபூல் ஏற்படக்கூடும்.

ஊர்வலம் : மணிமகேலையின் மணிப்பலவததி வில் விட்டுவிட்டுச்

மணிமகேலை நான் கு வகையான அறங் களை வலியுறுத்துகின்றன. அவற்றுள் முதன் மயானதாக அன்னதானத தயைகே குறிப்பிடுகிறது. வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடினனே என்ற வள்ளலாரின் கபீற்று இங்கே சிந்திக்கத்தக்கது. அவர் அவ்வாறு கபீறியதோடு நின்று விடாமல் அறச்சாலகைகள் அமதை து ஏழை எளிய மக்களுக்கு உணவிட்டமையை நாம் நினவை கபீறுதல் வணேட்டும். எனவே தான் சீ த்தலைச்சாத்தனார் மணிமகேலையின் கரங்களில் அமுதசூரபி' எனும் பசிப்பிணியைப் போக்கும் அட்சயப்பாத திரத்ததை தந்து காப்பியம் அருளியுள்ளார். மணிமகேலையின் கரங்களில் அமுதசூரபியை அளித்துவிட்டு எல்லோர் மனங்களிலும் பசியால் வாட்கின்ற உயிர்களிடத்திலும் இரக்கம் கொள்ள வணேட்டும் என்ற உயரிய சிந்தனையைத் துளிர்க்கச் செய்துள்ளார். நம் மனதில் நல்ல அன்பு சூரக்கப்பட்டால் நாமும் அனவையுக்கும் அதில் கிடகை கப்பறும் அமிரத்ததைத் தரக்கூடும் அல்லவா? என்ற சிந்தனையையும் ஏற்படுத்துகிறார்.

ஏழைகளின் பசியைப் போக்குவோரிடத்தில் தான் மலோன அறவாழ்க்கை அமநைத்துள்ளது. இந்த உலகில் உள்ள உயிர்களுக்குக் கெல்லாம் உணவு கொடுக்க வணேட்டும் என்பதை

“ஆற்றுநர்க்கு அளிப்போர் அறம் விலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக் கள் அரும்பசி களவைவோர்
மறேறே உலகின் மயெந்நிறி வாழ்க்கை
மண்பிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்துவோர் உயிர்கொடுத்துவோரே”
(மணிமகேலை, பாத திரம் பற்றுகாதை, பாடல் வரி 92-96இ.ப.140)

என்ற வரிகளில் மக்கள் தவேர் இருசாரர்க்கும் ஒத்த முடிவினை உடைய அறம் என்பது யாது? என விளக்கும் போது பசிப்பிணித்தீர்த்தலே சிறந்த அறமாகும் என்பதை

“மக்கள் தவேர் என இருசாரர்க்கும்
ஒத்த முடிவின ஓர் அறம் உரகைக்கனே
பசிப்பிணித்தீர்த்தல் என்றே அவரும்
தவப்பெருநல் அறம் சாற்றினர்”
(மணிமகேலை, அறவணர்த்தொழுகாதை, பாடல் வரி 116 –119இ.ப.157)

இன்றும் மக்களிடையே அன்னதானம் செய்ய வணேட்டும் என்ற எண்ணம் மலேலோங்க இவ்வரிகளே காரணமாக அமகைகின்றன.

ஊர்வலம் : மணிமகேலையின் மணிப்பலவததி வில் விட்டுவிட்டுச்

மணிமகேலையின் மணிப்பலவததி வில் விட்டுவிட்டுச்

Written by - முனைவர் சா.சதீஸ் குமார், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் த்துறை, நரூ கலை அறிவியல் கல்வரி, கோயம்புத்தூர், 641 105, -

Thursday, 05 March 2020 08:54 - Last Updated Thursday, 05 March 2020 09:00

பிசு சயைடுத து உண ணநரேரிபினும் மற றவர களின் பசியை ஆற றுவதே தனது முதற கடமயாகக் கொள் கிறான் என பதயையும் அறியமுடிகிறது.

000000000000 00000000 :

ஆபுத்திரன் தினமும் இப் பணியை சயெ்து வரும் நாளில் பசியோடு சிலர் அவனைக் காணவருகின்றனர். அசு சமயத்தில் அவனிடம் உணவு கொடுக்க ஏதுமில்லாத காரணத்தினால் மனம் வருந்துகிறான். அவர்களின் பசியைப் போக்க சிந்தாதவேயிடம் முறையிடுகிறான் அவனின் நற்குணம் அறிந்த சிந்தாதவே அவனது கையில் “அடசயப் பாத் திரத்தை” கொடுத்துச் சலெ்கிறது. அதனை பெற்றுக் கொண்ட ஆபுத்திரன் பசித்திரும்பவர்களதை தடே தடேச் சனெறு உணவளிக் கிறான். ஓர் சமயம் ஆளில்லாத மணிப்பல்லவத்தீ வில் அகப்பட்ட கொள்கிறான். அமுதசுரபியிலிருந்து உணவைப் பெறவோர் யாரும் இல்லாத காரணத்தினால் அதனை கோமுகிப்பொய்கையில் வீ சிவிட்டுத்தானும் உயிரை மாய்த்துக்கொள்கிறான்.

00 0000000000 0000000000000000 :

‘உலக அறவிபுக்காகாதையில்’ யானதைத் தீ எனும் பசிப்பிணியால் பீடிக் கப்பட்ட காயசண்டிகையின் வரலாறும் சூட்டப்பட்டதுள்ளது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் விருச்சிக முனிவர் தவமகலநைது, தான் உண்பதற்கு வதை திரும்புநாவற பழத்தை நதிக் கரையில் வேதத்துவிட்டு நீ ராடச்சனெறு திரும்புகையில் அதனைக் காயசண்டிகை காலால் மிதித்துவிட கடும் கோபம் கொண்ட விருச்சிக முனிவர் ‘யானதைத் தீ’ எனும் நோய் பற்றிக் கொள்ளுமாறு சாபமிடுகிறார். மலேம இச்சாபமானது இன்னும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகுப் பின் தான் உணவு உண்ணும் நாளில் நீங்கும் என்று சாபவிமோசனம் அளிக் கிறார். அவளது யானைப் பசியினை மணிமகேலை அடசயப்பாத் திரம் மடலம் உணவளித்து சாபம் நீக்குகிறார்

மலேம பல்வறூ இடங்களில் பசிப்பிணியின் துயரம் பதிவுசயெய்பட்டுள்ளது. சிறைவிடுகாதையில் இராசமாதவே மணிமகேலையைக் கொல்லும் பொருட்டு அவள்கைக் காற்றுக்கட்ட புகாத அறையில் சிறவைகையும் பொழுது தான் கற்றறிந்த மந்திரம் மடலம் பசியின்றியிருந்ததை

“ உய்யா நோயி ன்ணொழிந் தன் ளனெப்
பொய் நோய் காட்டிப் புழுக்கறையடபைப்
ஊணொழி மந்திர மடமை யின் அந்த
வாணுதல் மனே வரூந்தா திரும்ப”
(மணிமகேலை, சிறை விடு காதை, பாடல் வரி 59 -62,ப-315)

என்ற வரிகளும் விளக்குகின்றன.

கடவாளை அடவைதற்கான வழியாது என்பதை திரும்பலர் விளக்கமாகக் கூறிப்பிட்டுள்ளார். கடவாள்க்கு இடும் படயைலை அவர் உண்பதில்லை ஆனாலும் நாம் படகைக் கின்றோம். ஆதனை விடுத்து இவ்வாலகில் வாழும் ;

“ படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்றுஈயின்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஆங்குஆகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்றுஈயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஆமே “

